

[Inger Stilling Pedersen.]

mig, der gerne vil hjem, så jeg skal ikke gentage disse ting, men nøjes med lige at gøre nogle principielle bemærkninger om kristeligt folkepartis syn på disse lovforslag. Vi er enige i, at det kan være en fordel, hvis man kan komme let om ved at få et patent, der automatisk gælder andre steder. Men der er også ulemper ved det, og vi vil gerne i udvalget have noget at vide om, hvilke omkostninger der bliver, og hvordan små og store virksomheder er stillet i forhold til hinanden.

Vi vil også gerne have noget at vide om sproget; vi mener, der kan være visse betænkkeligheder ved, at det hele ikke skal oversættes. Det lyder jo så godt og flot, at alle sagtens kan det hele, men vi tror alligevel, det kan give problemer. Vi vil også gerne høre noget om, hvordan det vil komme til at virke for de ting, der hidtil ikke har været patent på.

Vi har også nogle, der gerne vil høre noget om suveræniteten, i hvilket omfang den skal afgives.

Vi mener, at dette forslag i høj grad er noget, der kræver udvalgsbehandling, og vi må så bare håbe på, at der er tid nok til en udvalgsbehandling. Forslagene fremkommer jo lidt sent.

Vi vil være positive under udvalgsbehandlingen, men må forbeholde os vor stilling, til udvalgsbehandlingen er ovre.

Mølgaard (DR):

De forslag til ændringer i patentlovene, vi her har til behandling, hænger jo nøje sammen med regeringens ønsker om ratificering af én international og tre regionale patentkonventioner. Kortest kan retsforbundets stillingtagen til lovforslagene siges med ordene: ja, ja og nej, nej.

Ubetingset ja til den internationale patentkonvention, også kaldet Washingtonoverenskomsten. Den betyder alene fornuftig arbejdsdeling, rationaliseringsgevinst og effektivitetsforøgelse. Også ja til Europarådets Strasbourg-overenskomst, som i praksis vil ændre meget lidt for os. Et lille forbehold må der dog tages over for den dokumentation, der måtte blive lagt frem i det forestående udvalgsarbejde vedrørende virkningerne af, at også lægemidler gøres patentérbare i henhold til denne overenskomst.

Men nej til den europæiske patentkonvention, Münchenoverenskomsten, og nej til den

særlige konvention om det europæiske patent for EF, Luxembourgkonventionen.

Disse holdninger til konventionernes ratificering genspejles naturligvis i vores holdning til de enkelte forslag om ændringer. Vi er for nogle, men imod de betydningsfuldste, fordi de er farlige.

De to fatale konventioner vil tilsidesætte danske interesser afgørende, uden at vi opnår noget til gengæld. Det er altså endnu værre end hovedpersonens gerninger i eventyret »Hvad fatter gør, er altid det rigtige«. Han fik dog altid lidt igen hver gang.

Vi vil skade dele af det danske erhvervsliv, og det betyder dele af beskæftigelsen i Danmark, i betydelig grad, hvis vi ratificerer, bl. a. fordi vi tvinger dem til at skulle søge de langt dyrere Europapatenter, hvis de vil opnå gangbare patentrettigheder – dyrere på grund af de større gebyrer og oversættelsesomkostninger, men ikke mindst på grund af, at sagen skal forhandles med det centrale europæiske patentmyndighedskontor i München og ikke med vort eget kundenkelige, hurtige, effektive og billige patentdirektorat.

Nødvendigt bliver det, fordi et dansk patent ikke vil være meget værd, så vidt fremtiden tegner sig med en Europapatentkonvention, en EF-Europapatentkonvention og i særlig grad EF-Domstolens kendelse af den 31. oktober 1974, kendelsen i den såkaldte Centrafarm-sag. Denne sagde jo tydeligt, at varer, der er lovligt produceret i ét EF-land, frit kan sælges i et andet EF-land, uanset om de ikke måtte produceres dér, f. eks. på grund af, at der var udtaget nationalt patent. Ad den vej er det danske, det nationale, patent totalt undermineret, og det er skade. Vi får et nusseri, mere papiradministration og flere omkostninger for en række virksomheder, hvis vi ratificerer de to famøse konventioner. Vil folketingets medlemmer det? Specielt: kan fremskridtspartiet mon virkelig støtte det?

Vi får en ringere retsstilling, et dårligere serviceniveau for en række danske virksomheder. Er der nogen i salen, der ønsker det? Alle de mange virksomheder, der producerer varer, der ikke er patenterede, har brug for at følge med i strømmen af patentansøgninger på nationalt plan i dag for at kunne gøre indsigelser, hvis allerede praktiserede metoder eller ideer søges patenteret.

Hvis vi får Europapatentet, bliver det en 16 gange så stor papirstrøm, disse virksomheder